

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/63/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015201037
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8015201037.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: D., proti odporcovi Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, Námestie mieru 3, Prešov, o nečinnosť orgánu verejnej správy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. marca 2016, č. k. 2S/42/2015-32, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. marca 2016, č. k. 2S/42/2015-32 o d m i e t a .

Navrhovateľ n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Prešove uznesením z 18. marca 2016, č. k. 2S/42/2015-32 podľa § 250t ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol nedôvodný návrh navrhovateľa proti nečinnosti správneho orgánu, v konaní vedenom podľa zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie (ďalej len „zákon č.608/2003 Z. z.“). O náhrade trov konania rozhodol tak, že navrhovateľovi podľa § 250t ods. 5 OSP nepriznal právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vyslovenia povinnosti odporcu konať v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a podľa zákona č. 608/2003 Z. z. vo veci jeho práva byť účastníkom správneho konania vedeného na stavebnom úrade Obec Q. vo veci vydania územného rozhodnutia a stavebného povolenia pre stavebníkov B. a P., neúspešne. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie o ktorom správny orgán druhého stupňa nerozhodol. Proti rozhodnutiu stavebného úradu Obec Q. nebolo podané odvolanie zo strany účastníkov stavebného konania. Stavebné konanie bolo právoplatne ukončené a správny orgán druhého stupňa, t.j. odporca preto nemá žiadnu právomoc vo veci v tomto štádiu stavebného konania konať.

Na výzvu krajského súdu navrhovateľ svoj návrh upresnil, tak, že sa domáha vyslovenia povinnosti odporcu ako príslušného orgánu verejnej správy konať v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a zákona č. 608/2003 Z. z. a rozhodnúť v primeranej lehote vo veci:

- a/ návrhu na zastavenie konania zo dňa 8. januára 2015 v spojení s doplnením zo dňa 26. februára 2015,
- b/ podaných námietok a pripomienok zo dňa 26. februára 2015 ku konaniu vedeného pod č. UR-480/2014/2015, vyjadreniu priložil na vec sa vzťahujúci administratívny spis.
- c/ podaného odvolania zo dňa 14. júla 2015 proti rozhodnutiu Obec Q. ako stavebného úradu, ktoré bolo opätovným návrhom na zastavenie stavebného konania a okamžité zastavenie stavby „Novostavby rodinného domu“,
- d/ podaného odvolania zo dňa 16. novembra 2015 proti rozhodnutiu č. SP-683/2015 zo dňa 26. októbra 2015.

Krajský súd zistil, že navrhovateľ bol pôvodne účastníkom územného konania vo veci návrhu na vydanie územného rozhodnutia v prospech stavebníkov B. a P. z dôvodu, že je vedený ako podielový spoluvlastník pozemkov parc. č. Reg. C-KN č. XXX a XXX k. ú. Q., pozemkov susediacich s pozemkom, na ktorom má stáť novostavba rodinného domu. Na základe navrhovateľom podaného odvolania proti rozhodnutiu stavebného úradu o umiestnení stavby bolo rozhodnutie správny orgánom druhého stupňa (odporcom) zrušené z dôvodu porušenia práv účastníkov stavebného konania. Rozhodnutím stavebného úradu z 30. septembra 2014 bolo konanie o umiestnení stavby prerušené a účastníci konania boli odkázaní podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona na podanie občianskoprávnej žaloby na príslušnom súde za účelom vyriešenia sporných otázok a námietok navrhovateľa. V lehote určenej správny orgánom podľa § 137 ods. 3 zákona č. 608/2003 Z. z. navrhovateľ žalobu na príslušný okresný súd nepodal. Z dôvodu odpadnutia prekážky, pre ktorú bolo konanie prerušené, správny orgán rozhodol tak, že nie je viac účastníkom konania a osoby, ktorých stavebný úrad považoval za účastníkov konania, nemali proti návrhu na umiestnenie stavby po predložení nového geometrického plánu a po určení nového okruhu účastníkov správneho konania žiadne námietky.

Odporca v podanom vyjadrení žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na nové správne konanie, ktoré sa na stavebnom úrade začalo dňa 16. septembra 2014 po vrátení veci na nové konanie. O umiestnení stavby sa rozhodovalo so zapracovaním nových podmienok na umiestnenie stavby rodinného domu a jej napojenia na inžinierske siete. Dňa 30. septembra 2014 boli stavebnému úradu doručené námietky Ing. B. (navrhovateľa). Tieto stavebný úrad vyhodnotil ako občianskoprávne a menovaného odkázal na súd. Stavebný úrad rozhodnutím č. 480/2014- prer. zo dňa 30. septembra 2014 konanie prerušil do doby, kým rozhodnutie súdu nadobudne právoplatnosť. V lehote do 3 mesiacov, podľa poučenia stavebného úradu navrhovateľ neprekázal, že bol podaný návrhu na súd. Dňa 10. apríla 2015 stavebný úrad vydal rozhodnutie č. ÚR 480/2014/2015- roz. ktorým rozhodol o umiestnení stavby „Novostavba rodinného domu“ umiestnená na parcele KN-C XXX a XXX/2 k. ú. Q.. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10. júla 2015.

Krajský súd z predložených dokladov zistil, že proti rozhodnutiu Obce Q. ako príslušnému stavebnému úradu nebolo podané odvolanie zo strany účastníkov stavebného konania, preto správny orgán druhého stupňa nemá právomoc vo veci v tomto štádiu stavebného konania za danej situácie konať. Návrh navrhovateľa proti nečinnosti orgánu verejnej správy na základe uvedených skutočností posúdil ako nedôvodný a podľa § 250t ods. 4 OSP návrh zamietol.

2.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie žiadajúc uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Navrhovateľ sa považuje byť účastníkom stavebného konania. Nesúhlasí s vykonaným dokazovaním o priebehu stavebného konania. V dôvodoch odvolania poukázal na iné konanie vedené u odporcu vo veci rozhodnutia Obce Q. O., v ktorom je účastníkom správneho konania. V správnom konaní vedenom na stavebnom úrade Obec Q. sa porušujú v jeho vlastnícke a spoluvlastnícke práva, od ktorých neustúpi. Konanie o vydanie stavebného povolenia nepovažuje za právoplatne skončené z dôvodu, že stavebníci nemajú vyriešenú prístupovú cestu a nie je mu známe,

ako majú vyriešenú odpadovú koncovku.

Navrhovateľ doručil krajskému súdu dňa 3. mája 2016 aj dovolanie proti uzneseniu krajského súdu v ktorom zhodne ako v podanom odvolaní poukázal na rovnaké dôvody nesúhlasu s konaním vedenom na stavebnom úrade. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 237 O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Oporca vo vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil s rozhodnutím krajského súdu ako aj s jeho odôvodnením a navrhol ho odvolacím súdom podľa § 219 O.s.p. potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z napadnutého uznesenia zistil, že krajský súd zamietol návrh navrhovateľa na ochranu pred nečinnosťou odporcu podľa § 250t ods. 4 O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Z ustanovenia § 250t ods. 7 O.s.p. vyplýva, že v konaní podľa štvrtej hlavy piatej časti proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu súdu, ktorým bol návrh navrhovateľa podľa § 250t ods. 4 O.s.p. zamietnutý, odvolanie nie je prípustné. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v jeho písomnom vyhotovení uviedol správne poučenie o neprípustnosti odvolania voči predmetnému rozhodnutiu.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo 14. septembra 2011 vyslovil rovnaký právny záver, v ktorom odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/42/2015-32 z 18. marca 2016 odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250t ods. 7 O.s.p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 492 SSP a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ich náhradu pre neúspech v konaní nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Odvolací súd dáva súčasne do pozornosti krajského súdu, že týmto rozhodnutím rozhodoval len o odvolaní navrhovateľa, a preto bude povinnosťou krajského súdu po právoplatnosti tohto uznesenia vec opätovne predložiť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.